

εϋθύς ως ἀρχίσῃ ν' ἀποδίδῃ ἢ νῆα φυτεία, ἤτοι μετὰ Ζετῖαν ἢ Σετῖαν.

Ὁ λόγος μήπως διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ οἱ παραγωγοὶ δὲν προβοῦν μετέπειτα εἰς τὴν ἐκκρίζωσιν τῶν παλαιῶν φυτειῶν μὲ ἀποτέλεσμα νὰ δημιουργηθῇ πρόβλημα ὑπερπαραγωγῆς, δὲν εὐσταθῇ καὶ δυνατὰ τὸ ὀλιγώτερον νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀστέιος, ἀφ' ἑνὸς διότι οὐδεὶς δύναται νὰ ἰσχυρισθῇ τοῦτο ὅταν ὑπάρχῃ Κράτος καὶ λειτουργοῦν οἱ Νόμοι καὶ ἀφ' ἑτέρου διότι οὐδεὶς παραγωγὸς θὰ ἐδέχετο νὰ καταστρατηγήσῃ μίαν τὸσον ἑξυπηρετικὴν διὰ τὴν ἀνθρώπων τῆς Οἰκονομίας του διάταξιν.

Τρόπος ἄλλος ἀντικαταστάσεως τῶν πεπαλαιωμένων φυτειῶν εἶτε μεμονωμένως εἶτε εἰς ἐφαρμογὴν προγράμματος, δὲν ὑπάρχει, ὅπως ἐπίσης δὲν ὑπάρχει ἕτερος τρόπος μειώσεως τοῦ κόστους τῆς παραγωγῆς, πλὴν τοῦ διὰ τῆς ἀντιστοίχου αὐξήσεως τῆς στρεμματικῆς ἀποδόσεως διὰ τῆς ἀντικαταστάσεως τῶν γηρασμένων φυτειῶν.

Ἡ δευτέρα κατεῦθυνσις πρὸς τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ στρέψωμεν τὴν προσοχὴν μας διὰ τὴν διμιοργίαν τιμῶν συναγωνισμοῦ εἶναι ὁ περιορισμὸς τῆς κερδοσκοπίας ὁ ὁποῖος ἐπιτυγχάνεται διὰ τῆς ὀργανώσεως τοῦ ἐμπορίου. Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὀμιλῶμεν διὰ τιμὰς συναγωνισμοῦ ὅταν ὁ μὲν παραγωγὸς παίρῃ λίγα ἢ δὲ κατανάλωσις πληρῶν πολλὰ.

Ἡ ἀνεξέλεγκτος ἐλευθερία τοῦ ἐμπορίου καὶ ἡ ἐγκατάλειψις τῆς παραγωγῆς εἰς τὴν διάθεσιν τῶν διαφόρων ἐπιτηδεῶν μικρεμπόρων, σταφιδομεσιτῶν καὶ σταφιδοπαραληπτῶν, δὲν δημιουργεῖ μόνον κινδύνους διὰ τὴν τύχην τῆς σταφιδοπαραγωγῆς καὶ τὸ μέλλον τοῦ προϊόντος, ἀλλὰ ὑποσκάπτει σοβαρῶς τὰ θεμέλια καὶ αὐτοῦ τοῦ ὑγιοῦς ἐμπορίου. Κατωχυρωμένοι πίσω ἀπὸ τὸ

σύστημα τῆς ἐλευθέρου οἰκονομίας ἀσκοῦν μίαν κερδοσκοπίαν καὶ ἐμετάλλουσιν εἰς βάρους τοῦ προϊόντος πού στὴν πραγματικότητα εἶναι πολὺ μεγαλυτέρα ἀπ' ὅ,τι παρουσιάζεται.

Νομίζομεν ὅτι χωρὶς κἄν νὰ θίξωμεν τὸ σύστημα τῆς οἰκονομίας μας μποροῦμεν νὰ θέσωμεν ἕναν περιορισμὸν εἰς τὴν κερδοσκοπίαν, περιορισμὸν ὁ ὁποῖος ἔαν κάποτε ἦτο συζητήσιμος σήμερα εἶναι ἀναγκαῖος. Ἄλλως τε Κράτη πολὺ μεγαλυτέρα καὶ οἰκονομικῶς ἰσχυρότερα ἀπὸ μᾶς δὲν διστάζουν νὰ λαμβάνουν διάφορα μέτρα διὰ τὴν εὐρύθμον καὶ ὀμαλὴν λειτουργίαν τοῦ ἐμπορίου καὶ τῶν ἐξαγωγῶν των. Τέλος πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρξουν τιμαὶ συναγωνισμοῦ ὅταν ἐπιδιώκεται εἰς μὲν τὸ ἐξωτερικὸν ἡ τοποθετήσις παραγγελιῶν εἰς ὅσον τὸ δυνατὸν μεγαλυτέρας τιμᾶς εἰς δὲ τὸ ἐσωτερικὸν ὁ καθορισμὸς ὅσον τὸ δυνατὸν χαμηλοτέρων τιμῶν ἀσφαλείας; Καὶ ποῖον σκοπὸν θὰ ἐξυπηρετοῦν στὴν περίπτωσιν αὐτὴν αἱ χαμηλαὶ τιμαὶ ἀσφαλείας;

Εἶναι λοιπὸν ἀνάγκη νὰ προβῶμεν εἰς τὴν ὀργάνωσιν τοῦ ἐμπορίου καὶ τὸ πρῶτον βῆμα δέον ν' ἀποτελέσῃ ἡ καθολικὴ συγκέντρωσις τοῦ προϊόντος καὶ ἡ διὰ μέσω τοῦ ἐμπορίου διάθεσις του εἰς τὰς ἀγορὰς τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ, 1) θὰ προστατευθῇ ἡ παραγωγή ἀπὸ τὴν κερδοσκοπίαν τῶν μεσαζόντων, 2) θὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ ἐγκαιρὸς συγκέντρωσις τοῦ προϊόντος ἐνῶ ὡς γνωστὸν ἡ ἐπιδειχθεῖσα κατὰ τὸ 1955-56 ἐπιφυλακτικότης τῶν παραγωγῶν ἐδημιούργησε σοβαροὺς κινδύνους στὴν ἐξαγωγήν, 3) θὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ σταθερότης τῆς ἀγορᾶς τοῦ ἐσωτερικοῦ, ἀπαραίτητος προϋπόθεσις διὰ μίαν κανονικὴν τροφοδοσίαν τοῦ ἐξαγωγικοῦ ἐμπορίου, 4)